

I. Uwagi ogólne

W serii „Literatura – Konteksty” publikowane są jedynie teksty, które nigdy nie ukazały się drukiem (w całości lub znaczących fragmentach).

Termin: Artykuły prosimy przysyłać w nieprzekraczalnym terminie do 31 maja 2018 roku na adres: literatura-rzezba@wp.pl

Format tekstu: Tekst powinien być zapisany w formacie .docx

Objętość tekstów: do 28.000 znaków ze spacjami, przypisami oraz bibliografią łącznie. Teksty, których objętość przekracza podaną wartość, nie zostaną przyjęte.

Prosimy nie numerować stron.

Czcionka tekstu głównego, tytułu, streszczenia i bibliografii: Times New Roman, 12 pkt.; interlinia: 1,5; marginesy: 2,5 cm.

Autor i tytuł: W lewym górnym rogu przed tytułem należy podać imię i nazwisko autora tekstu oraz – poniżej – afiliację (uczelnia oraz instytut).

Streszczenia i słowa kluczowe: Pod tytułem artykułu należy podać tytuł oraz streszczenie w języku angielskim (800–1000 znaków ze spacjami). Pod streszczeniem prosimy podać do pięciu słów kluczowych w języku angielskim, poniżej słowa kluczowe w języku polskim. Tytuł, streszczenie i słowa kluczowe wliczane są do całkowitej objętości tekstu.

Tytuły i nazwiska w tekście głównym i przypisach: Tytuły utworów i dzieł artystycznych należy zapisywać *kursywą* (w nawiasie można podać polskie tłumaczenie tytułu). Tytuły czasopism ujmujemy jedynie w cudzysłów (bez kursywy). Należy podawać pełne imię i nazwisko osoby, która pierwszy raz pojawia się w tekście, następnie nazwisko bez imienia. Prosimy wpisywać imiona w oryginalnym brzmieniu.

Skróty: W tekście głównym i w komentarzach w przypisach należy unikać skrótów, w szczególności „r.”, „w.”, „m.in.”, „np.”, „zwt.”.

Cytaty:

W języku oryginału można pozostawić jedynie cytaty w języku angielskim.

Należy unikać cytowań zdublowanych, tj. przekładu i oryginału, chyba że podanie obu wersji jest niezbędne dla prowadzonych rozważań lub tekst oryginału nie był nigdy publikowany.

Cytaty należy ująć w cudzysłów, bez kursywy; zmiany w cytatach i wszelkie informacje uzupełniające należy zaznaczyć [nawiasem kwadratowym], np.:

Zrezygnował w utworze ze „stosowania upięknień [...] i językowych dziwolań”.

Cytowanych fragmentów nie poprzedzamy i nie kończymy wielokropkiem.

Dłuższe cytaty (od czterech wierszy) należy zapisać od nowej linii, bez cudzysłowu i wcięcia, czcionka o wielkości 11 pkt., interlinia: 1,0. Cytat w cytacie: „»Gdy Filomele odebrano...«”.

Jeżeli cytat jest w przekładzie Autora/ki artykułu, w nawiasie okrągłym należy podać inicjały imienia i nazwiska (tłum. T.Sz.), (tłum. J.G.-A.) lub opatrzyć artykuł uwagą (gdy zasadna): „Wszelkie tłumaczenia cytatów, o ile nie podano inaczej, pochodzą od autora/autorki artykułu”.

Półpauza: –

kombinacja klawiszy [ctrl] + [num -]

Stosuje się:

- bez spacji do określania przedziałów, zakresów, np.: s. 17–23; t. I–III; w latach 2013–2015.

- ze spacją w funkcji myślnika, najczęściej w zdaniach wtrąconych, np.: jako zbiór przykładów godnych naśladowania – *exempla*; czyli „wykwintnisi” – *femme précieuse*.

Dywiz (łącnik): -

klawisz [num -] lub klawisz [-] umieszczony obok cyfry 0 na górze klawiatury.

Stosuje się bez spacji, tworzy różnego rodzaju złożenia, np.: Bielsko-Biała, czarno-biały, Kossak-Szczucka, Jean-Jacques.

Daty: W tekście miesiąc piszemy słownie, np.: 18 maja 1910 roku

Okresy czasowe:

- z półpauzą, bez spacji, gdy oba człony są jednorodne: np.: 1346–1410;

- z półpauzą i ze spacjami, gdy człony są niejednorodne lub przynajmniej jeden z nich został zapisany słownie, np.: 10 maja – 24 czerwca 1920 roku, 24 V – 23 VII 1896.

Daty wtrącone: w nawiasie, miesiąc podany liczbą rzymską, np.: 24 V 1972.

II. Przypisy dolne

Wielkość czcionki: 10 pkt.; interlinia: 1,0; wstawiane automatycznie, numerowanie ciągłe w obrębie całego artykułu. Cyfra przypisu występuje zawsze po zamkniętym cudzysłowie przed kropką lub innym znakiem, np.: przez apologetów kobiet¹. „ponieważ to co wątpi działa, a to co działa istnieje”².

W odniesieniach bibliograficznych nie podaje się pełnych imion autorów, redaktorów itd., lecz jedynie inicjały. Inicjałów występujących bezpośrednio obok siebie nie należy oddzielać spacją.

Jeśli publikacja ma więcej niż trzech autorów/redaktorów i miejsc publikacji należy zastosować zapis „et al.”.

Podtytuły, o ile inny zapis nie wynika z oryginalnego, należy podawać po kropce i — konsekwentnie — rozpocząć od wielkiej litery.

Jeśli publikacja ma dwa lub trzy miejsca wydania, należy oddzielić je półpauzą bez spacji.

Gdy odwołanie bibliograficzne wtrącone jest w tekst narracyjny przypisu, należy podać je w nawiasie okrągłym, np.:

Jak zauważa Maria Kownacka (M. Kownacka, *Ludzie i demoludy*, Warszawa 2010, s. 5), w roku 1950 doszło...

Wiązało się to z demaskatorską funkcją tej postaci w utworze (M. Kownacka, op. cit., s. 12).

Gdy odwołanie bibliograficzne występuje przy cytacie rozpoczynającym przypis, należy je umieścić przed cytatem:

Kownacka, op. cit., s. 5: „W roku 1950 doszło do...”.

Jeśli publikacja ukazała się w ramach serii, serię podajemy w nawiasie po miejscu wydania:

Köchy, Kristian, *Ganzheit und Wissenschaft. Das historische Fallbeispiel der romantischen Naturforschung*, Würzburg 1997 (= Epistemata. Reihe Philosophie, 180).

Jeśli artykuł jest analizą jednego utworu (zbioru) literackiego, który jest stale przywoływany w tekście, przy pierwszym cytowaniu (powołaniu) należy zastosować przypis z pełnymi danymi bibliograficznymi i adnotacją rodzaju: „W kolejnych przywołaniach oznaczony skrótem XX”, gdzie XX to skrót nadany przez autora/autorkę. Przy każdym następnym cytowaniu utworu należy podać – w tekście głównym artykułu – skrót i odnośnik umieszczone w nawiasie, np. (XX, s. 67).

Wzory przypisów:

1. Książki:

A. Demandt, *Über die Deutschen. Eine kleine Kulturgeschichte*, Bonn 2008, s. 45.

Hildegarda z Bingen, *Scivias*, t. I, tłum. J. Łukaszewska-Haberkowa, Kraków 2011, s. 53.

J. Besala, *Miłość i strach. Dzieje uczuć kobiet i mężczyzn*, t. III: *Chrześcijański feudalizm i islamskie haremy*, Poznań 2012, s. 23.

J. Le Goff, N. Truong, *Historia ciała w średniowieczu*, Warszawa 2006, s. 32.

P.K. Kowalski, *Historie niebywałe*, Kraków–Warszawa b.r.w., s. 3.

2. Artykuły w pracy zbiorowej:

E. Panofsky, *Zum Problem der Beschreibung und Inhaltsdeutung von Werken der bildenden Kunst*, w: *Literatur und bildende Kunst. Ein Handbuch zur Theorie und Praxis eines komparatistischen Grenzgebietes*, red. U. Weisstein, E. Schmidt, Berlin 1992, s. 210–220.

E. Panofsky, *Architektura gotycka i scholastyka*, w: idem, *Studia z historii sztuki*, Warszawa 1971, s. 33–65.

3. Artykuły w czasopiśmie:

P. Skubiszewski, *Intelekt i dzieło artysty w sztuce romańskiej*, „Ikonotheka. Prace Instytutu Historii Sztuki UW”, 6: 1993, s. 23–24.

P. Kownacki, *O rewolucji*, „Studia Militarne”, 4: 1997, z. 3, s. 34.

R. Konder, *O kościołach gotyckich*, „Kurier Codzienny”, 4: 1897, nr 5, s. 3.

Uwaga: przed rokiem może pojawić się jedynie numer rocznika, wszystkie inne numery (zeszytów, numerów) należy umieścić po roku wydania.

4. Serie wydawnicze:

A. Szczerski, *Wzorce tożsamości*, Kraków 2002 (= *Ars vetus et nova*, X), s. 34.

5. Katalogi wystaw i katalogi zbiorów:

Musica Sacra. Motywy muzyczne w sztuce śląskiej XIII–XVIII w., katalog wystawy, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, 23 V – 31 VIII 1997, red. M. Zduniak, R. Nowak, A. Kolbuszewska, Wrocław 1997, s. 23.

6. Archiwalia:

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie, rkps A-23: Anna Karenina, *Pamiętniki*, k. 23 r.

Jeśli źródła cytowane są więcej niż raz, w pierwszym przypisie podajemy pełną nazwę archiwum i objaśnienie skrótu, w następnych — skrót:

Archiwum Narodowe w Krakowie (= ANK), AMF: *Akta Magdaleny Filarkiewicz*, k. 28–29: List do Piotra Filarkiewicza z 27 VII 1897.

Tytuły dokumentów nadane przez Autorkę/Autora należy zapisać bez kursywy.

7. Muzykalia:

F. Chopin, *Scherzo b-moll*, op. 31, na fortepian, Kraków 1977.

8. Publikacje elektroniczne/źródła internetowe:

C. Guillon, *Pauline Léon, une républicaine révolutionnaire*, „*Annales historiques de la Révolution française*”, 344 (2006), s. 7, <http://ahrf.revues.org/6213> [dostęp: 22 XI 2015].

Skróty bibliograficzne:

- przy powtórnym cytowaniu danego dzieła: nazwisko autora (bez inicjału imienia), skrót op. cit., numer strony, np.: Bogucka, op. cit., s. 69;
- przy cytowaniu tego samego dzieła, jak w poprzednim przypisie: Ibidem, s. 79;
- przy wymienianiu tego samego autora w jednym przypisie kilka razy po sobie: idem (dla mężczyzny), eadem (dla kobiety), eidem (dla kilku autorów).

- jeśli w przypisach występuje ten sam autor przy różnych pozycjach bibliograficznych, przy powtórnym cytowaniu należy podać jego nazwisko, skrócony tytuł oraz „op. cit.”: Le Goff, *Kultura...*, op. cit., s. 26;
- s. jest używane zarówno dla jednej, jak i wielu stron: s. 20, s. 25–44;
- zaleca się używanie następujących skrótów:
 - zob. — zobacz;
 - b.m.w. — brak miejsca wydania;
 - b.p. — brak paginacji;
 - b.r.m.w. — brak roku i miejsca wydania;
 - b.r.w. — brak roku wydania;
 - tłum. — tłumaczenie;
- nie należy stosować skrótów „n.” lub „nn.”, podając numery stron;
- obowiązuje opis bibliograficzny publikacji w języku wydania (np.: red., hrsg. von, vyd., éd., ed, a cura di, oprac.; t., Bd., vol., cz., č., knj., sv.)

III. Bibliografia

Bibliografię, obejmującą wszelkie publikacje przywołane w tekście artykułu w przypisach, należy podać na końcu tekstu. **Obowiązują reguły zapisu jak w przypisach, jedynie w przypadku autorów podajemy najpierw nazwisko, następnie pełne imię. Należy również podać pełne imiona wszystkich autorów, redaktorów, tłumaczy itd.**

Bogucka, Maria, *Gorsza płeć. Kobieta w dziejach Europy od antyku po wiek XXI*, Warszawa 2005.

Gabryjelska, Krystyna, *Olympe de Gouges – samotna we wspólnej sprawie*, w: *Motyw samotności i wspólnoty w dawnych literaturach romańskich (Średniowiecze – Oświecenie)*, Dorota Szelińska, Ewa Dorota Żółkiewska, Warszawa 2010, s. 84–89.

W przypadku publikacji wieloautorskich, autorów oddzielamy średnikami:

Honig, Hans; Salz, Günther, *Erwin von Steinbach*, München 1978.

IV. Materiał ilustracyjny

Obowiązkiem Autorów jest uzyskanie wszelkich zgód pozwalających na publikację materiałów ilustracyjnych. Autorzy ponoszą wszelką odpowiedzialność prawną wynikającą z nieprawego wykorzystania dzieła służącego jako ilustracja artykułu.

W razie konieczności prosimy o dołączenie do artykułu nie więcej niż trzech ilustracji, które są niezbędne do zilustrowania wywodu. Redakcja zastrzega sobie prawo do ograniczenia ich liczby w zależności od uwarunkowań wydawniczych.

Podpis pod ilustracją: Autor, *Tytuł*, data powstania, dane dotyczące autora zdjęcia (lub źródło). Pliki graficzne należy opisać według schematu podanego powyżej i przesłać jako osobne pliki (prosimy nie umieszczać ilustracji w tekście). Kompletny spis ilustracji powinien znajdować się pod bibliografią na końcu artykułu.

W tekście artykułu należy umieścić, w nawiasach kwadratowych, odsyłacze do ilustracji, np. [il. 1].

Ilustracje należy zapisać w formacie .tiff lub .jpg o rozdzielczości minimum 300 dpi. Ilustracje z widocznymi defektami (np. nierównomierne oświetlenie, deformacje) nie zostaną przyjęte.